

STRESZCZENIE

Celem niniejszej rozprawy jest prześledzenie motywów buddyjskich w literaturze brytyjskiej w oparciu o wybrane utwory literackie powstałe pomiędzy rokiem 1871 a 1998. Rozdział I zawiera przegląd filologicznych oraz archeologicznych prac mających na celu odkrycie źródeł buddyzmu oraz następujące w konsekwencji pojawienie się nauk o buddyzmie a także związanego z nim dyskursu. Przedstawiono w nim ponadto przegląd prób zdefiniowania natury brytyjskich spotkań z buddyzmem. Aby usytuować dyskurs o buddyzmie w ramach dyskursu orientalistycznego, autorka omawia definicję orientalizmu, nawiązując do dzieła Edwarda Saïda oraz założenia krytyki postkolonialnej na podstawie prac takich badaczy jak Homi Bhabha czy Gayatri Spivak. Rozdział II zawiera analizę trzech dzieł poetyckich powstałych w epoce wiktoriańskiej: „The Story of Gautama Buddha and his Creed” Richarda Phillipa (1871), „Sakya-Muni: The Story of Buddha” (1887) Sidneya Arthura Alexandra oraz „Światło Azji” Edwina Arnolda (1879). Rozdział III, stanowi próbę prześledzenia motywów buddyjskich w powieści „Kim” Rudyarda Kiplinga. Rozdział IV przybliży motywy buddyjskie w wybranych dziełach literackich XX wieku autorstwa T.S. Eliota, Iris Murdoch, Aldousa Huxleya oraz Johna Fowlesa. Ostatni rozdział zawiera analizę dwóch powieści utopijnych, „Lost Horizon” Jamesa Hiltona oraz „Wyspy” Aldousa Huxleya.

13.06.2018

Margonata Hrabal